

Nr 9.

Av herr **Jonsson** i Skutskär, om pension åt förre maskinisten *C. A. Elg*.

Förre maskinisten Carl Arvid Elg, Marma, Uppsala län, hemställer i en ansökan till Konungen av den 1 januari 1946, att han måtte komma »i åtnjutande av pension från och med den 1 april 1946». Till stöd för sin framställning åberopade Elg sin tjänstetid vid Marma skjutfält från den 1 juli 1921 — under de tider det varit erforderligt — till den 1 november 1939, därefter tjänstgöring åren runt till den 15 mars 1946, då han entledigats från sin anställning på grund av avvecklandet av Svea artilleriregementes förläggning vid Marma.

Den 23 september 1946 erhöll Elg meddelande från kungl. finansdepartementet, »att ifrågavarande ansökan kommer att upptagas till behandling i samband med finansdepartementets avlåtande av propositioner till vårriksdagen». Någon proposition i ärendet kom emellertid icke till 1947 års riksdag. I stället kom Kungl. Maj:ts svar till Elg först så sent som i mitten av april månad 1947, där Kungl. Maj:t meddelar avslag på Elgs ansökan om pension men medger, att han måtte erhålla 600 kronor såsom gratifikation att utbetalas från fjärde huvudtitelns anslag till extra utgifter.

Av de — i anledning av denna motions framlämnande — överlämnade handlingarna till bankoutskottet framgår, att Elg tjänstgjort vid Marmaförläggningen i 16 år 8 månader och 22 dagar.

Undertecknad förstår de formella svårigheter, Kungl. Maj:t mött vid behandlingen av Elgs pensionsansökan, men det torde stå utskottet och riksdagen mera fritt att med hänsyn till Elgs sammanlagda tjänstetid (över 15 år) bevilja honom en skälig årlig pension.

Under hänvisning till ovanstående och de till utskottet överlämnade handlingarna i ärendet får jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja förre maskinisten Carl Arvid Elg, Marma, årlig pension med det belopp som med hänsyn till omständigheterna kan anses vara erforderligt och skäligt.

Stockholm i januari 1948.

Ejnar Jonsson
i Skutskär.